

Preek over Romeinen 5:1-2

- Schildwolde, 12 november 2017
- Kees van Dusseldorp
- viering HA

Liturgie

votum en groet

Ps.18:1 [Wiekslag 4-8]

verbondsvernieuwing

Ps.9:1,5,7,8 **

gebed

lezen: Rom.4:20-5:11

preek: Rom.5:1

Ld.284

HA-formulier 2

Opw.797

gebed

viering

Ps.122

lofprijzing en toewijding

Gz.139:6

gebed

collecte

Gz.108

zegen

Gemeente van Jezus Christus,

** vrede verklaard

Ik vraag het me wel eens af. Als ik bekende Nederlanders op TV zie. Als ik belangrijke namen tegenkom op de nieuwssites. Als ik mensen zie op het station. Zouden zij in 'vrede met God' leven? Wat zou dat voor hen betekenen?

Toen bedacht ik: dat is natuurlijk ook een vraag voor mezelf. Heb ik vrede met God? Wat is dat dan en wat betekent dat voor mij?

Het zou een vraag kunnen zijn die ik jou zou kunnen stellen. Of jullie aan elkaar: Heb jij vrede met God? Niet alleen als je het einde voelt naderen. Maar juist midden in het leven.

'Wij leven in vrede met God', schrijft Paulus. Dat is iets anders dan de vrede ván God, die je soms ontvangt op het gebed. Als je hart en gedachten tot rust komen, al is het maar even. Het is niet de geestelijke rust, of leven in goede relatie tot anderen. Over zulke vrede gaat het in de Bijbel ook. Maar hier gaat het om leven in vrede mét God. Dat het goed is tussen God en mij. Ik leef niet meer onder Gods oordeel, maar in zijn vriendschap. God ziet mij niet meer als vijand, maar als zijn kind.

Wij leven in vrede met God. Dat gaat niet in eerste instantie over je ervaring, maar over je status. Het gaat om de vrede die God heeft afgekondigd. God heeft besloten dat het vrede is. Vanwege het werk van Jezus Christus. God verklaart dat het vrede is tussen Hem en ieder die Jezus erkent als Verlosser. God maakt ruimte voor liefde tussen Hem en mensen. Die vrede vormt het fundament voor heel het leven. Vormt de bron van vertrouwen, wijsheid, inzet en blijdschap.

** vrede in Christus

'Wij leven in vrede met God.' Door onze Heer Jezus Christus. Want het is geen vrede van onszelf. Integendeel. Door onze zonden zouden we die vrede steeds weer verscheuren. Van onszelf liggen wij onder Gods oordeel. Maar buiten onszelf begint de vrede. God die zijn Zoon naar de wereld stuurt. Hoewel wij ons steeds van God afkeren. De Zoon die het offer van zijn leven brengt. Hoewel mensen er niet om vroegen en Hem zelfs verwijderden uit de wereld. Buiten onszelf begint de vrede met God. God kondigt vrede af.

Door Jezus Christus hebben wij toegang tot Gods genade. Dat is wat Jezus deed. En wat Hij doet. Mijn vrede met God ligt in Jezus Christus. Hij heeft ervoor gezorgd. En ik kan niet anders dan het in Hem zoeken en van Hem ontvangen. Vrede met God.

In de brief aan de Romeinen komt hiermee het eerste deel van het betoog van Paulus tot een afronding. Geen mens is rechtvaardig tegenover God. Heidenen niet, joden niet. Daarom is ieder op weg naar de dood. Maar God houdt vast aan zijn recht. Zijn heilzaam recht waarin een mens leven kan en toekomst heeft. Er is er een weg uit de dood. De weg van vergeving van zonden. De weg van vrijspraak die leidt tot het eeuwige leven.

God heeft vrede bewerkt in Jezus Christus. Zijn aanwezigheid bij de Vader is de garantie dat die vrede blijft. In die vrede deel je door geloof. Dat is de blote aanvaarding dat God tot vrede heeft besloten. Ook met jou, wie je ook bent, wat je ook gedaan en gezegd hebt. Vanwege Jezus Christus. Hij is de deur naar vrede met God. Wat heerlijk dat we avondmaal vieren!

** vrede geeft hoop

Wij leven in vrede met God. Die begint buiten onszelf, in Jezus Christus. Het gaat over je status, over de goede verhouding tussen God en mij. Maar deze geestelijke werkelijkheid staat niet los van het dagelijkse leven. 'Rechtvaardig verklaard' is geen religieuze theorie. Het bepaalt en kleurt heel je leven. Het eerste wat Paulus noemt, is dat dit hoop geeft. Uitzicht 'om in Gods luister te delen', zoals hij zegt.

Wat onze wereld tot haar grote schade mist, is de nabijheid van Gods heerlijkheid, de glans van Gods glorie, de warmte van zijn aanwezigheid, de uitstraling van zijn recht. God heeft immers na de zondeval met al zijn gevolgen zijn glorie van de aarde teruggetrokken. Slechts af en toe werd zijn heerlijkheid even zichtbaar op aarde. Als beloftevolle tekenen. Maar eens zal God de aarde helemaal vullen met zijn aanwezigheid. Zoals overal lucht is, zo zal eens overal God zijn. In zijn glorie, zijn liefde, zijn vriendschap, zoals eens in het paradijs.

Vrede met God geeft deze hoop. En hoop is de motor van je leven. Zoals gevangenen van de concentratiekampen vroeger in leven bleven, omdat ze hoop bleven houden op bevrijding en gerechtigheid. Hoop geeft kracht om vol te houden. Hoe de omstandigheden ook zijn. Met een moed en een vasthoudendheid, die anderen niet kennen. Vrede met God heeft als eerste gevolg dat er hoop in je leven komt. Geen onzekere wens, maar de vaste verwachting van Gods heerlijke aanwezigheid.

** leidt tot volharding en betrouwbaarheid

In Jezus Christus is het vrede met God. Een geestelijke werkelijkheid, zeker. Maar het maakt alle verschil voor je leven. Is er rust in je basis, of is er angst. Is het goed tussen God en jou, of is er niets. Een kind dat weet dat het te allen tijde binnen mag komen, speelt anders buiten dan een kind dat langs de straat zwerft omdat er niemand thuis is.

Wie vrede met God heeft, prijst zich zelfs gelukkig 'onder alle ellende', schrijft de apostel. Wij leven in allerlei ellende. Want onze wereld is een wereld vol onrecht, zonde en gebrokenheid. Het leven heeft heel donkere en pijnlijke kanten. Er is een grote tegenstelling tussen het heerlijke leven dat we verwachten en de praktijk van elke dag. En juist daarin maakt het verschil of je leeft in vrede met God of niet.

Is het goed met God, dan is tegenslag geen ramp. Dan brengt verlies niet tot wanhoop. Dan raak je ook door gemaakte fouten jezelf niet kwijt aan schaamte of bitterheid. Als jij jouw leven hebt verbonden aan Jezus Christus, dan bouw je op vaste grond. En word je niet heen en weer geslagen door alles wat zich voordoet. Sterker nog, dan brengen problemen en moeiten je juist dichterbij God. Daar kun je God voor danken. En je wordt voor anderen tot een levend bewijs van Gods aanwezigheid. Het maakt alle verschil voor je leven of accepteert dat het vrede met God is of niet.

** ook tegenwoordige nabijheid door de Geest

Over vrede kun je veel dingen zeggen. Liefst beginnen we bij onze eigen beleving: ervaren we vrede of niet, voelen we ons rustig, gaat het goed in onze relaties. Dat zijn waardevolle zaken om bij stil te staan en over na te denken en te praten.

Maar aan die beleving gaat iets anders vooraf: is het vrede met God of niet. Gewoon objectief. Wat is je status. Zoals je kunt zeggen: tussen Nederland en Duitsland is het vrede. Of: ik doe mijn werk op basis van een vast contract.

God verklaart dat het vrede is tussen Hem en jou. Door Jezus Christus. In Hem ligt vrij-spraak. In Hem word je rechtvaardig verklaard. Zo creëert God een nieuwe situatie. Voor ieder die dit vredesakkoord ook tekent. Zonder voorwaarden, zonder kleine lettertjes. Door te accepteren dat het in Jezus inderdaad vrede is met God. Door van het brood te nemen en uit de beker te drinken. Meer is geloof niet: accepteren dat God het goed heeft gemaakt. Tussen jou en Hem. Door Jezus Christus.

Dat geeft uitzicht. Dat geeft moed. Dat geeft ook nieuwe beleving en een nieuwe levensstijl. Want, schrijft de apostel, 'met deze vrede wordt ook Gods liefde in ons hart uitgesproken door de Heilige Geest die ons gegeven is.' Daar valt heel veel over te zeggen. En heel veel in te ontwikkelen. Maar het begint hier: Als het vrede is met God, is het kanaal open voor de Heilige Geest. En komt Gods liefde in je hart.

Waardoor de blijdschap ook enthousiasme krijgt. Waardoor de vrede ook rust brengt. Waardoor je omgang met anderen aan warmte wint. Waardoor je woorden en daden inhoud en kracht krijgen. Want als liefde begint te stromen, verandert alles. Komt God zelf in je leven.

Maar wel in de goede volgorde: God verklaart dat het vrede is, door Jezus Christus. Het begint bij Hem. Van daaruit verandert Gods Geest je leven. Daarom is de vraag voor jou en voor mij niet: Hoe creëer ik maximaal geluk? Hoe vind ik toch steeds weer mijn stabiliteit terug? Hoe moet ik toch omgaan met problemen en tegenslagen.

Er is maar één vraag van belang: Aanvaard ik wat God zegt? Accepteer ik zijn woord dat het werkelijk vrede is, niet op grond van mijn leven, maar op grond van Christus' sterven? Geef ik mij over aan die genade? En laat ik die liefde van God in mijn hart toe en in mijn leven doorwerken?

Dan kun je nog heel druk zijn met tal van dingen. En soms zware en ellendige tijden meemaken. Dan ervaar je soms nog helemaal geen rust en vrede. Dan zul je nog soms zwaar de fout in gaan of schuldig tekortschieten. Maar toch blijf je zingen met Paulus: Wij leven in vrede met God.

Ik leef in vrede met God.

Door mijn Heer Jezus Christus.

Halleluja.

Amen.